

Je s smrtjo njenega bogatega strijca Van der Kerckhove, o katerem je vedela, da ima oporoko narejeno v njeno korist. Vedela je pa tudi o njem, da ima nezakonskega otroka in namerava vzeti mater tega otroka, ter bi s tem najbrž ji odšla dedščina. Spominjal jo je, da je strijca navadno vabila na pojedine in ni maral priti. Naposled ga je le bila izvabila, postregla mu s črno kavo, in je vsled tega drugi dan umrl.

Ona je odgovorila, da so se zdravniki izrekli, da jej je strijc umrl za mrtvoudom. Predsednik ji pa ugovarja, da zdravniki le pravijo, da je bil zastrupljen z atropinom. Nadalje se predsedniku čudno zdi, da je ona poslala takoj svojega moža iskat strijčevo oporoko. V oporoki je pa strijc le bil svojega nezakonskega otroka postavil za glavnega dediča, njej pa odločil jeden del pri industrijskem podjetji.

Zaslišavanje prič je dognalo, da je zatoženka kupovala morfij po lekarnah, na drugi strani pa tudi, da je strijca njenega bil že jedenkrat poprej zadel mrtvoud in bi torej ne bilo izključeno, da bi ga ne bil tudi sedaj. Zdravnik se je izjavil, da pri dveh umorjenih osebah ni našel sledu strupa, če tudi more reči, da prvotno povedani uzrok smrti ni bil pravi. Ker je poklicanih mnogo prič, bode obravnava dolgo trpela.

Trije sleparji pred sodiščem.

V Mitrovici bili so te dni trije pravi tički pred sodiščem. Ti trije sleparji so bili za vso iloško okolico nevarni. Ti trije sleparji so obetali, da za dober denar preskrbe desetkrat toliko dobro ponarejenega denarja. Hitro so se mej kmeti našli ljudje, ki so jim šli na led. Glava tej sleparski družbi je bil Martin Markovič, iz Bacs-Yjsala, ki se je pa bil nastanil v Iloku v Sremu, V iloskih Slovakih Janku Hodoliči in Janku Romanu je dobil agenta. Kmalu sta mu pripeljala več kmetov, kateri so prinesli precej denarja in Markovič je jim obljubil, da jim čez nekaj tednov naredi ponarejenih bankovcev.

Stvar je pa izvedel iloški župan. Policija je zasledila, da k Markoviču prihajajo po noči razni ljudje. Neka večera je šel župan z dvema policistoma prežat. Kmalu pridejo nekateri ljudje in gredo k Markoviču. Sedaj župan in policista izlezejo iz svojega skrivališča in tudi stopijo v Markovičevo stanovanje, ter hitro nannanijo, da vse zapro.

Župan Dubočević je še zvečer zaslišal ujetnike. Sprva so tajili, a kmalu so priznali hudobijo. V vsem so osleparili kmete za kacijh 3000 gld.

Sodišče je obsodilo Markoviča v petletno, Romana v štiriletno in Hodoliča v šestmesečno ječo.

— **Žensko truplo brez glave.** V Dunaustaufu so iz vode izvlekli vrečo, v katero je bilo zašito žensko truplo brez glave.

— **Napaden grajščak.** Veleposestnik Hanvay na Ogerskem je te dni videl hlapca, ki je v hlevu neusmiljeno pretepal konja. Ko hlapec, Hlavač ni hotel nehati pretepati konja, mu

je gospodar priložil zaušnico. Na to je pa drugi hlapec Susvak prišel hlapcu na pomoč in oba sta jela pretepati gospodarja. Poslednji je bežal v hišo, a hlapca sta šla za njim, pobila okna in vdrla vrata. Še le, ko je gospodar jel streljati z revolverjem, sta pobegnila. Hlapca so potem prijeli in odpeljali v ječo.

— **Velik goljuf.** Iz Lizabone je pobegnil bankir, ki je poneveril nad 8 milijonov državnega denarja. Poprej je ta slepar še vsa svoja posestva spravil v denar. Ta dogodek je napravil veliko senzacijo in baje bode vsled tega nastal velik krah mej trgovci, ker je mnoge tudi poškodoval.

— **Samomor pri vojakih.** Orožni stanovski mojster na pomorski akademiji v Reki Fran Lösermüller se je obesil. Imel bi biti degradovan zaradi surovega vedenja proti neki dami. — Stotnik 96. polka Matera, ki se je imel v kratkem oženiti, se je ustrelil, ko se je peljal po železnici z Dunaja v Znojmo.

— **Osleparili so ga.** Kmetovalec Janez Eberhart iz Toleda v državi Ohi v Ameriki je imel pismeno znanje z nekim nevjorškim sleparjem, ki je na skrivnem barantal z „Greenbacks“ (amerik. papirni denar) Imela sta dogovorjeno, da naj pride Eberhardt ta dan v Flemington, N. Y., kjer mu bo odšteli barantač za 500 pravih dolarjev tri tisoč ponarejenih, katere bo lahko oddal za prave. Sešla sta se na zgovorjenem kraju, kjer je ubogi kmet samega veselja koprnal po 3000 dolarjih. Na videz prijazen slepar odšteje kmetovalcu pred njegovimi očmi 3000 dolarjev, na kar zahteva pravih 500 dolarjev zanje. Eberhart mu jih takoj izroči. V tem se obrne slepar k miznici in se oprostí kupcu, da mu bode skrbno zavil denar. V hipu je bil denar zavil in zabojček izročen kupcu. Nato se poslovita z obljubo, da ne sme nihče o tem nič izvedeti. Obljuba velja. Kmet odide in se usede na prvi vlak, ki ga popelje domov. Radovednost mu ni dovolila, da bi ne pogledal „zelenjakov“ v vlaku — zato je sklenil, da jih še enkrat prešteje in shrani v žep. Ko odpre skrbno zaviti zaboj — je skoraj omedlel, kajti namesto denarja, tičal je notri slamnat papir. Sopotniki to videti, so se mu jeli na vsa usta smejati, ko jim je povedal svojo dogodbo.

— **Visoko starost** je dosegla v Brodu na Savi pred kratkim umrla gospa Ana Magut. Bila je stara 104 leta. Že enkrat oslepela se ji je vid nerazumljiv način zopet povrnil in zadnji čas je bila popolnoma zdrava ter je zamogla brati in šivati brez očal.

— **Predrzen tat.** V Zagrebu prijeli so tatu, ko je ukradel zajčjo kožo. Prijeli so ga in odpeljali k sodišču. Sodnik je tatu rekel za nekaj časa iti v stransko sobo, kamor so spravili zajčjo kožo. Čez nekaj časa ga je poklical, da mu naznani, da ostane do obravnave na prostih nogah. Tat se je ravno mislil posloviti, ko pride sodnji sluga povedat, da zajčje kože v stranski sobi ni več. Preiskali so tatu in našli jo pod njegovo suknjo. Bil jo je zopet ukral.

— **Tatinska družba.** V Günsbergu pri Levovu je policija prijela celo družbo tatov, kateri so hodili krast po vsej Galiciji, posebno po tobačnih trafikah. Poslednji čas so posebno veliko pokrali v Kaluszu, Stanislavu in Rogatinu.

— **Rop na ulici v Pragi.** Kollarjeva žena Karolina Ružička v Pragi je poslala svojega šestletnega sinka k peku po kruh. Dala mu je seboj 80 kr. Dečku se je na potu pridružil sedemnajstletni brezposelni kovaški pomočnik Janez Vodrlink. Izprašal je dečka, kam gre in če ima denar pri sebi. Deček mu je pokazal robec, v katerem je denar imel zavezan. Pomočnik je hitro prijel za robec, dečka sunil v sneg in zbežal. Policija mu je pa bila takoj za petami. Prijela ga je in našla pri njem še robec z denarjem. Izročili so ga zaradi ropa deželnemu sodišču.

— **Nesreča v kamnolomu.** V Laufenu na Bavarskem je v kamnolomu se utrgal kamen in pomečkal štiri delavce.

— Za 20 milijonov bankovcev po 10, 100 in 1000 gld. sežgali so te dni v državni banki na Dunaji. Te bankovce so zadnji čas vzeli iz prometa, ker so bili poškodovani. Poleg tega so pa sežgali še več izplačanih kuponov. Skurili so jih v posebno za to narejeni peči v pričo več visocih bančnih uradnikov.

— Tovarna za stroje v Rosenthalu pri Liberci je popolnoma pogorela. Škode je nad 100 tisoč goldinarjev.

— Umor v kaznilnici. V monakovski kaznilnici je neki na smrt obsojeni, pa pomiloščeni kaznenc s sekiro ubil drugega kaznenca, ko sta cepila drva.

— Umor za kulisama. Nekega večera minuli mesec se je v Valparaisu v Ameriki igrala igra „Miss Helyett“. Mej drugim in tretjim aktom pride na oder neki režiser in pove, da se ne more dalje igrati, ker je ravnatelj orkestra Benavent koristinjo Marjeto Martinez zaklal v njeni gardarobi. Truplo umorjenke so hitro odnesli v mrtvašnico. Morilec je ž njo živel v divjem zakonu in je zadnji čas sumil, da mu ni zvesta, zatorej jo je pa umoril.

— Dvojni samomor. Na postaji Savona na Italijanskem sta dva lepo oblečena moška in ženska planila na tir, da ju je povozil vlak. Sodi se, da sta zaigrala vse premoženje v Monte Carlu.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 12. jan. 1895. Pšenica gld. 7.50 kr., rž gld. 5.50 kr., ječmen gld. 6.50 kr., oves gld. 6.50 kr., ajda gld. 7.— kr., proso gld. 6.50 kr., turšica gld. 7.25 kr., leča gld. 12.— kr., grah gld. 10.— kr., fižol gld. 10.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 16. jan. t. l.: 84, 25, 48, 86, 43.

Na Dunaji dne 12. jan. t. l.: 75, 4, 18, 85, 76

V Gradcu dne 12. jan. t. l.: 26, 25, 13, 43, 36

Pazi naj se na varstveno znamko.

Pazi naj se na varstveno znamko.

Marijacetlske

želodečne

kapljice,

prirejene od lekarne k „Angelj Varhu“

C. Brady v Kromerizu (Moravsko).

Te kapljice so vže starozanesljivo in znano oživljivo in krepčilno zdravstveno sredstvo za želodec in za prebavanje.

Samo prave so z zgoraj stoječo varstveno znamko in podpisom.

Cena: 1 stek. 40 kr., dvojne stek. 70 kr.

Vsebina je naznanjena. (6)

Marijacetlske želodečne kapljice se prave dobe: v Ljubljani: v lek. Piccoli in lek. Svoboda; v Postojni: v lek. Er. Beccarich; v Škofji Loki: v lek. Karl Fabiani; v Radovljici: v lek. Aleks. Roblek; v Novem mestu: v lek. J. Močnik; v Črnomlju: v lek. J. Blažek.

Zdravje in moč
„Kathreiner“
toč.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča | Najokusnejša, edino zdrava in ob enem
po zdravnikih ženskam, otrokom in bolnikom: | najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER.

ČASTNI DIPLOM
1891-1894
8 ZLATIH KOLAJN

Pozor: zahtevajte in jemljite
le izvirne zavoje z imenom
„Kathreiner“.

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod
v celih zrnih,
ki se ne daje ponarejati.

Se dobi povsod: ½ Kile za 25 kr.